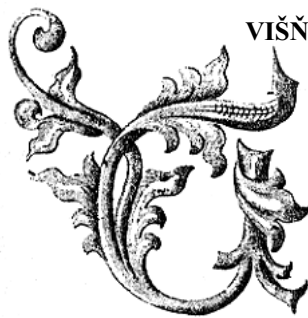

VIŠŇOVÉ.

vrz ve vsi Višňovém ležící byla kolébku vladyk *Višňovských z Višňového*. Z rodu jejich seděl tu v první polovici 16. století *Jindřich*, jenž se připomíná r. 1535 a zůstavil tři syny, *Jana*, *Bohuslava* a *Adama* již tak schudlé, že si nemohli ani obydlí své opravit. Tito bratři drželi roku 1546

tvrz Višňové pustou, dvůr popl. a díl vesnice. ¹⁾ Téhož roku se rozdělili; Jan sehnal peněz co mohl a oženiv se se šlechticnou něco zámožnou, vyplatil bratřím své a ujal sám tvrz pustou Višňové, na níž toho roku manželce své *Regině Pacovské z Počernic* 100 kop věnoval. ²⁾ Když Jan po několika letech zemřel, chtěl sice bratr jeho *Adam* statku užít, ale tu se shledalo, že *Regina* přinesla do statku tolik peněz, že to vše i s věnem se 2 díly statku vážilo. Dostavši skutečně od svého svata za právo, prodala (vkl. r. 1557, 14. června) dva díly na tvrzi pusté Višňovém s příslušenstvím za 500 kop gr. č. *Janovi Špulřovi z Jiter na Tučapech*, ³⁾ jemuž také (vkl. r. 1557, 23. list.) *Adam Višňovský* práva svého postoupil. ⁴⁾ Od těch dob patřily dvůr a 9 chalup ve vsi ke statku Tučapskému.

BUDISLAV.

akladatel vsi, jak jméno ukazuje, byl nějaký vladka *Budislav*. Dlouho po založení jejím připomínají se roku 1357 první držitelé vsi *Ebrhart z Vyhnanic*, *Jeniš starší*, *Jeniš mladší* a *Jan z Eudislavě*. ⁵⁾ Držitelé tito měli však jen část vsi a proto jen polovičný hlas podací kostelního. *Ebrhart* byl otcem *Jeniše mladšího*, *Jana řečeného Bažant* a *Litolda*; ⁶⁾ z toho, že se otec také z *Budislavě* nepsal, soudíme, že část tato vsi *Jenišovi* a

Janovi po mateři jich náležela, neb oni oba r. 1360 polovici práva podacího vykonávali. ⁷⁾ S otcem a bratrem svým darovali r. 1366 les na vrchu Strazištském faráři zdejšímu, aby si tudíž mohl dříví pro sebe a chudé sekati; za to slíbil farář tím častěji službami božící ve chrámě zdejšímu přísluhovati. ⁸⁾ Mezi tím držel druhou polovici vsi *Fřibík řečený Kasten z Eudislavě* (erbu pluhu), jenž r. 1359 a 1360 právo podačné vykonával. ⁹⁾ Tohoto jakož i příštího roku byl purkrabí na Hrádku u Černovic. ¹⁰⁾

Několik let potom se poměry předřečené změnily a na *Budislavi* seděli toliko dva páni, *Henslin* a *Jiří z Eudislavě*, kteří sem r. 1371 nového faráře podávali. ¹¹⁾ Od r. 1382 připomíná se často v památkách současných *Ondřej Opat z Eudislavě*; r. 1400, 6. dubna podával kněze ke kostelu zdejšímu, několik let potom koupil od paní *Kačeny z Mezimostí* plat na dvoru popl. v *Drahově* a vsi *Nětovicích* proto, aby řečený plat k nadání oltáře sv. *Rosy* a *Apolonie* v kostele Sv. *Jilském* v *Praze* obrátiti mohl. Nadání to vykonal roku 1407, 18. června, nicméně přislíbil (r. 1408, 18. června) s bratrem svým *Ondřejem z Nemyšle*, že v roce a ve dni ještě 2 kopy platu na zbožích svobodných pro řečený oltář přikoupí. ¹²⁾ Rokem

tímto přestávají nám najednou všechny zprávy o něm, zdá se, že se z *Budislavě* vyprodal a po jiném sídle potom jmenoval; nějaké odumřelé dědictví v *Mosteckém* po něm a *Janovi* mladším z *Ústí* povoláno teprv roku 1454 v *Táboře*, když tuším již dlouhá léta byl mrtev. ¹⁾ Pro nepřítomnost krále v zemi od r. 1440 věci takové se arci pozdě donášely. *Jan Zoubek z Eudislavě* (r. 1407 purkrabě na

Dobývání hradu způsobem obyčejným pomocí žebříkův.

1) DZ. 250. M 23 a arch. obecní v Hradci. Část vsi patřila již r. 1545 k *Dírnému* a tak to zůstalo až do r. 1849. Větší část vsi patřila ke *Hradci Jindřichovu*. Roku 1402 patřila jedna část k *Boztěchovu*. (Arch. obecní v Hradci.) 2) DZ. 10. C 7. 3) DZ. 12. K 21. 4) DZm. 231. B 24. 5) Lib. conf. ed. Tingl 35. 6) *Jeniš starší* byl snad bratr jeho. 7) Lib. conf. I. C 3. 8) Lib. erect. I. ed. Borový p. 61. Snad následoval po nich *Oldřich Bařka z Eudislavě* (r. 1378), o němž obsírně v rkps. bibl. Praž. IV. A 5. 9) Lib conf. I. B 8, C 3. 10) Archiv Třeboň. 11) Lib. conf. II E I. 12) Ibidem VI. A 12, lib. erect. IX. A 2, Acta Judiciaria de a. 1407-1408 (arch. capit.) poprvé r. 1382 v archivu musejním.

Nových Hradech) spečetil r. 1415 list stízný ke sboru *Kostnickému* poslaný; ²⁾ později o něm nic nevíme. Vůbec nemáme o *Budislavi* po celý ostatek 15. století žádných zpráv.

Na počátku 16. století (r. 1492-1508) seděl na *Budislavi* *Diviš z Doudlebských*; ³⁾ tvrz sama s příslušenstvím nedlouho potom v držení 4 bratří *Doudlebských Petra, Jiřka, Bohuslava* a *Františka* se nacházela. *Bohuslav* se první od bratřím oddělil, vzav si díl vsi

1) DD. 16 f. 123. 2) Arch. c. III. 189. Jinak se psal ze *Samosol*. 3) Archiv Soběslavský a Wagnerovy spisy.

TVRZE V OKOLÍ CHOUSTNÍKA.

Budislavě s podacím a jisté dědiny (zejména i rybník veliký u tvrze). Konečné dělení se stalo roku 1518, 19. března. Při tom obdržel František bratr nejmladší tvrz Budislav s dvorem popl., dědinami (kromě nivy orné, která byla v chobotě rybníka u tvrze), s lukami, lidi ve vsi, potoky, lesy (Straziště, Louzek, Černá stráně) a haltěře; Bohuslav si vzal zase díl dříve vyměřený; Jiříkovi se dostaly vsi Doudleby s příslušenstvím a ve Straňanech, Nedabylicích, Strážkovicích, Borovnici, Perném c. t. m.; Petr přijal ves Mostečný a díly vsí Horní Radouně a Kátova.¹⁾ Kromě toho učinili ještě Bohuslav a František bratří (r. 1522, 28. prosince) smlouvu o statek zemřelého bratra svého Jiříka a mocně jej poručili a v moc dali bratru svému Petrovi, aby to zřídil podlé rozumu svého.²⁾ František držel díl svůj několik let a prodal potom Budislav tvrz, dvůr a ves *Václavovi Tučapovi z Tučap* za 437 1/2 kop gr. č.³⁾ Trh ten se stal před r. 1529; téhož roku zajisté (5. března) vyskytuje se Václav jako pán Budislavský vedlé Františka, jenž tehda žádného sídla neměl.⁴⁾ Ač byl František nejmladší bratr, přece záhy zemřel; nebyl již ani živ r. 1541, když dsky zemské shořely, a musil tudíž bratr jeho Petr vklad zboží Budislavského obnoviti.

Václav Tučap zemřel nedlouho po r. 1534, zůstaviv tři syny: *Mikuláše, Hynka a Eedřicha*; tento poslední oddělil se od bratří svých, přijav nějaké peníze za svůj díl,⁵⁾ a brzo potom zapomenut zemřel. Ostatní dva bratři drželi zboží Budislavské, k němuž asi roku 1538 dva rybníky blíž vsi ležící od Petra Doudlebského přikoupili.⁶⁾ Také nabyl Mikuláš r. 1554 blízké vsi Záluží. Nedlouho potom zemřel. Bratr jeho Hynek vyskytuje se od r. 1568 jako pán na Budislavi,⁷⁾ kterouž také jménem strýcův svých *Jana a Jindřicha* (synův tuším Mikulášových) spravoval. Asi r. 1573 se tito strýcové od sebe oddělili; Hynek podržel Budislav samou, a jim dostala se ves Záluží.⁸⁾ Na Budislavi připomíná se Hynek nějaký až do r. 1589; je-li týž jako Hynek od r. 1538 připomenutý, tedy dosáhl velikého stáří.⁹⁾ Roku 1579 přikoupil od strýce svého Jana mlýn pod Budislaví, který slul Lánského, s potokem a rybníky, jak se mu to k dílu jich Zálužskému bylo dostalo, za 520 kop míš.¹⁰⁾

Hynkův nástupce *Václav z Tučap* připomíná se jako pán zdejší poprvé v tituláři r. 1589 vydaném; týž přikoupil zase ves Záluží a pořídil r. 1603 o svém dědictví, rozděliv je mezi syny své *Hynka a Adama*. Kdy zemřel, není známo, než r. 1615 nacházíme na Budislavi již staršího syna.¹¹⁾ Když mladší Adam dorostl, rozdělili se oba (asi r. 1620) o majetek svůj;¹²⁾ jak se zdá, dostal jeden z nich Budislav a druhý Záluží. Jak jeden tak druhý stálého zdraví neměli a brzo pomřeli. Hynek, jenž stavům odbojným pomáhal a na Táboře se zavřel, ani se nedočkal soudu, jenž byl nad ním vynešen r. 1623 dne 24. dubna, aby ztratil dvě třetiny statku svého a třetí díl aby dědicům jeho byl zaplacen. Vzaty jsou tedy statky Budislav a Záluží, a kr. komora prodala je r. 1629, 16. října *Hannibalovi ze Šomberka*, řádu sv. Jana Jerusalemského rytíři, JMC. válečné radě, komorníku a nařízenému nejvyššímu, za 7677 kop 45 gr. míš.¹³⁾

Nový pán byl dlužen 7542 fl. rh. Augustinovi Felnerovi z Feldeka a nemaje peněz hotových k zaplacení dluhu toho, nějaký čas otálel, ale potom po smrti Augustinově synu jeho *Volfovi Václavovi* statku Budislavě na místě peněz postoupil.¹⁴⁾ Volf oženil se s Lidmilou Voršilou Bechynkou z Lažan, již r. 1643, 26. listopadu na statku Budislavském 5000 kop míš. věnoval.¹⁵⁾ Z manželství tohoto pošlo mnoho dětí, a to: *Augustin Matyáš, Kryštof Václav, Humprecht, Heřman Zikmund a Vilém Václav* synové a *Anna Regina, Marie Kateřina* a *Lidmila Voršila* dcery. Ti všichni byli nezletilí, když otec jejich r. 1650 na jaře zemřel, přečez soud zemský Lidmile

nařídil, aby ujala poručenství nad nimi, a také jí uvázání v Budislav a Hroby dovolil.¹⁾ Když se však Lidmila několik let potom za *Jana Alše Maxm. Koňasa z Vydrřího* provdala, ztratila tím již poručenství, kteréž se mělo dostati nyní nejstaršímu synu Augustinovi, ale že tento od práva svého ustoupil, vzal tu povinnost na sebe druhý bratr Kryštof; všichni pak se r. 1656 v říjnu ve své díly uvázali.²⁾ Ale ještě téhož roku dne 25. října postoupen jest statek skrze kommissáře k tomu nařízené paní Lidmile, ana měla na něm všelijaké pretense po neb manželův svém.³⁾ Po ní synové nedědili, nýbrž manžel její, jenž prodal Budislav r. 1666, 24. dubna *Jakubovi Frant. Vendšuchovi ze Ždění* za 15.500 fl. rh.⁴⁾ Po smrti tohoto († r. 1667) uvázal se v Budislav, Cen a Hrušoveskou Lhotu jako poručník sirotkův pozůstalých dotčený Jan Koňas z Vydrřího.⁵⁾ O pozdějších držitelích nechceme tu slovo šířiti. Na místě tvrze postaven tuším zdejší zámek ve středu minulého století.

ZÁLUŽÍ.

V vsi Záluží, ačkoliv již ve starších dobách statkem svým bývala, povstala tvrz teprve v 16. století.⁶⁾ Ves dostala se r. 1554 ke zboží Budislavskému, když ji byl Mikuláš Tučap z Tučap od Mily z Broumovic a Johanky Batelovské z Prostého, nápadnic dvou bratří svých, koupil.⁷⁾ Statek Budislavský náležel potom Mikulášovi a bratru jeho Hynkovi. Onen záhy zemřel, zůstaviv tuším syny *Jana a Jindřicha*, s kterými se strýc jejich Hynek asi r. 1573 rozdělil.⁸⁾ Jemu zůstala Budislav, jim se dostalo vsi Záluží a k tomu mlýnu pod Budislaví, který sloul Lánského, s rybníčky.⁹⁾ Nedlouho potom se bratři rozdělili; Jindřich dostal jen peníze, za něž si tuším r. 1575 od pana Petra Voka ve Chustnici se dvorem na 3 léta najal,¹⁰⁾ Janovi se dostala ves Záluží.

Asi do těchto dob připadá vznik tvrze zdejší, již Jan k obydlí svému podlé způsobu tehdejšího věku vystavil. K zaplacení snad útrat na to vzešlých prodal r. 1579 mlýn Lánský strýci svému Hynkovi. Když asi r. 1592 zemřel, děti jeho ještě let svých neměly a kromě děda Kunše nejstaršího Dvořeckého z Olbramovic a strýce Jindřicha jiných ochrancův nebylo. Jindřich, ač byl od bratra dílný, hned se ve statek sirotčí uvázal beze všeho uručení a popisu statku, jak se slušelo a patřilo. Věc tu vznesl Kuneš na soud zemský, žádaje v tom jako děd sirotkův za opatření a za dovolení, aby statek prodati mohl. Proti tomu mluvil Jindřich živě, že jest nedílný, zapomněv, že o tom zápis ve dsky vložen byl, vymlouvaje se tak, že

1) DZ. 112. D 30. 2) DZ. 113. L 7. 3) DZ. 311. H 11, vklad r. 1657, 1. srpna (DZ. 152. N 8). 4) DZ. 316. E 10, vkl. 3. července (DZ. 466. B 18). 5) DZ. 114. L 17.

6) *Vojtěch ze Záluží* přidal se k pánům z Rožemberka, když roku 1452 válku opověděli císaři Fridrichovi, a vytáhl pod praporem úřadu Choustnického. (Arch. Třeboň.) Tehda bylo Záluží na hořejší a dolejší rozděleno. V jednom byl dvůr poplužný, na němž seděl r. 1483 Radslav syn Vachův, jeden dvůr kmečí patřil ke kostelu Budislavskému, druhá část se dvorem poplužným v plat vysazeným, vsi, mlýnem v Ježné a kusem lesa Třešněvce patřila ke Lhotě (viz tam) a spadla po smrti Václava Lhotského ze Zásmuk a dětí jeho na krále (r. 1483); výprosu se dostala toho roku *Oldřichovi Smrčkovci ze Mnichu* (DD. 17 f. 187 a 23 str. 360). Později patřila ves Záluží *Heřmanovi a Mikuláši* bratřím z *Vojslavic*, kteří ji prodali Mile z Broumovic a Janovi a Linhartovi bratřím Batelovským z Prostého. 7) DZ. 11. G 6. 8) DZ. 18. B 14. 9) DZ. 20. N 21. 10) Veselého Choustník 44. Současně se již Jan nazývá sed. na Záluží (DZ. 62. D 18).

1) Archiv Třeboňský. 2) Tamže. 3) DZ. 8. A 3. 4) Archiv Soběslavský. 5) DZ. 8. N 7. 6) Archiv Třeb. Roku 1538, 8. listopadu je Petr propouští z peněz trhových. 7) DZ. 59. F 18. 8) DZ. 18. B 14. 9) Roku 1575, 16. prosince zastavil mu pan Petr Vok platy ve vsích Mlýnech a Zárybnici (Veselého Choustník str. 45). 10) DZ. 20. N 21. 11) Sedláček, Rozvržení sbírek 35. 12) DZ. 140. G 14. 13) DZ. 298. P 3 a 144. L 21 vloženo teprve r. 1634. Bílek na str. 718. 14) Juxta z r. 1635 v DZ. 144. L 21. 15) DZ. 148. E 26.

TVRZE V OKOLÍ CHOUSTNÍKA.

statek zaručovatí povinen nebyl; později však přistoupil ke smlouvě která r. 1592, 13. června zavřena byla, tak že Jindřich statek ten od sirotkův za 1200 kop gr. č. koupil. ¹⁾

Jindřich z Tučap byl člověk násilný a vášnivý, jenž se právě asi při smrti bratrových z vězení vrátil. Bylť totiž v Kostelci Podolském Zikmunda Osterského ze Sulevic zavraždil a potom se bratru jeho Janovi ze Sulevic vmlouval, že k tomu velikou příčinu danou měl. Nechtěje, aby věc ta k soudu zemskému došla, rád byl, že se Jan Osterský podal ke smlouvě (r. 1591, 13. června), v níž se Jindřich zavázal, že dobrovolně se postaví v úřadě nejv. purkrabství a seděti bude půl léta ve věži Daliborce kromě ještě jiných výminek. ²⁾ Statek Záluží držel jen asi 5 let. Učinil smlouvu se strýcem svým *Václavem z Tučap*, že mu prodá tvrz Záluží se dvorem popl., chalupami a všemi dědinami, ves a díl vsi Kátova; nežli však Václav statek koupený zaplatiti mohl, padl Jindřich v bitvě u Jagru r. 1596. Peníze za statek dědil strýc jeho Mikuláš a také Václavovi Záluží r. 1597 ve dsky zemské vložil. ³⁾ Od těch dob náleželo Záluží ke statku Budislavskému.

BRANLÍN.

a Branlíně seděl v prostřed 14. věku *Beneš z Branlína*, jenž byl r. 1381 mrtev, zůstaviv vdovu Annu a dceru Zuzanu. Za ně a místo nich prodal Beneš z Chotčovic louku a les Koberný u vsi Košic klášteru Ústskému. ⁴⁾

Roku 1400 byla v držení *Albery z Těchobuze*, jenž se také jednou r. 1404 Alberou z Branlína nazývá. ⁵⁾ Dotčený Albera přijal r. 1400 na své zboží Těchobuzské, pak Branlín dvůr popl. a ves, Kratosice dvůr popl., ves a ves Hlinici na spolek Jichu z Prosinic a Jarohněva Vejháka z Křečovic, ⁶⁾ takovým tedy způsobem, že oba dědictví to jednou děditi měli. Později však změnil prý svůj úmysl a říkával, že dá Branlín svým strýcům ze Stajice a Těchobuz Mikulášovi Hoříckému. ⁷⁾ Toto poslední skutečně Albera provedl, zapsav na zboží Těchobuzském Mikuláši 2000 kop dluhu, tak že asi společníkům jeho mnoho nezbyvalo. ⁸⁾ Podlé svrchupsaného spol-

čení uvázali se v Branlín Jan Vejhák (syn svrchupsaného Jarohněva † r. 1408) a řečený Jicha, jenž zemřel, zůstaviv dceru Markétu, která r. 1454 také již mrtva byla. Jan Vejhák prodal (vkl. r. 1454, 15. května) Branlín dvůr popl. a ves a vsi Kratosice, Košice a Hlinice *Jarohněvovi z Kouta*, vnuku řečeného Jarohněva, za 60 kop, čemuž Jindřich ze Stajice, sám si právo k Branlínu pokládaje, nijak místa dáti nechtěl. ⁹⁾

Řečeného roku (1454) vyprosil si Soběslav z Miletínka na králi Ladislavovi vše právo odumrtí, jež mu po bezdětné Markétě náleželo, jak na Těchobuzi, tak i na Branlíně, čemuž jak Jindřich tak i Jan Vejhák odporovali. Měla se pak věc ta tak, že v zápise r. 1400 položeno bylo toliko jméno Vejháka a že byl přijat na spolek bez dětí svých, pročež Jan podvodným způsobem tohoto Vejháka na sebe vztahoval řka, že ještě společník Alberův jest živ. Tomu odpíral Soběslav právě, že jest přijal jméno mrtvého na se, a usvědčil jej také svědky na to přivedenými. Pře tato vznesena byla (r. 1456) napřed na soud zemský a potom měla před soud dvorský přijíti. Tuť bylo toho roku dáno svědomí u soudu dvorského, že ten Vejhák,

jehož Albera přijal na spolek, ještě žije, a dáno tudíž Vejhákovi za právo. ¹⁾ Ke konci tohoto století dostal se Branlín v držení *Olbramův ze Štěkře*, kteří se také odtud Branlínskými nazývali. Jindřich Olbram vyprosil si r. 1487 na králi Vladislavovi jakési odumrtí v Těmicích, Horní Radouni a Kratosicích. ²⁾ Týž byl skorem po celý život svůj ve službách Rožemberských, jsa zejména r. 1499 až 1502 purkrabí na Choustnice (bratr jeho Volkér byl roku 1502 hejtman na Soběslavi). Pro správnost jeho učinila jej Dorota z Hobzí, dobrodějka kostela Soběslavského, jedním z poručníkův, kteří pořízení její ve skutek uvéstí měli; když pak byli všichni ostatní poručníci zemřeli a Jindřich již ve stáří nedostatek zdraví na sobě znamenal, vnesl to poručenství (r. 1529, 5. března) na některé pány, mezi nimiž se i syn jeho Jan hejtman Soběslavský nacházel. ³⁾ Manželka jeho Ofka z Větřní přečkala ho a odkázala roku 1537 dne 19. května všechny své statky na svrších Anězce z Nemyše, vdané Sádlové. ⁴⁾

Jindřich měl dva syny, *Jana a Oldřicha*; onen byl r. 1528 až 1529 hejtmanem na Soběslavi a od r. 1530 a opět r. 1540 atd. purkrabí na Choustnice: r. 1536, když již byl otec mrtev, spravoval statek Branlínský. ⁵⁾ Oba bratři se r. 1538 na den sv. Jakuba a Filipa o dědictví své rozdělili; Janovi připadl podíl Branlínský s platy v Branlíně, Koutově, Kratosicích, Kátově, rybníky a lesy Habří a Lavičky, Oldřichovi se dostaly vsi Myskovice, Košice, Kratosice, Krtov, háj Myskovský a jiné lesy. ⁶⁾

I po oddělení tom zůstal Jan ve službách Rožemberských; r. 1557 na podzim zemřela mu manželka na mor, on pak v dubnu r. 1558 pro stáří službu svou složití musil, zanechav po sobě jméno dobrého hospodáře. ⁷⁾ Nicméně žil ještě více než 10 let, zabýváje se hospodářstvím na Branlíně. Nejstarší syn jeho Jindřich nejdnou ústně a také skrze některé přátele na otce žádost vložil, aby prohlédaje na něj, manželku i dítky jeho otcovsky se k němu naklonil a nějakou živností jej opatřil; na přímluvu vážných sousedův oddělil jej otec r. 1568, 1. května, dav mu 7 dvorův sedlských v Myskovicích a 1 v Roudném. ⁸⁾ O ostatních dětech Janových jest málo známo; jedna dcera, Markéta, zemřela r. 1581 a pohřbena v Tučapech, kdež se posud náhrobek její spatřuje; syn asi byl *Adam Olbram ze Štěkře*, jenž se v tituláři r. 1589 jakožto pán Branlínský uvodí. S ním se tam připomíná také *Jiřík Olbram*, jenž býval ve službách pana Petra Voka z Rožemberka a později na Branlíně se svou sestrou nevybytou Johankou a dcerou Evou (později provdanou Hozlaurovou) hospodařil; potom prodal r. 1602 dne 26. listopadu tvrz Branlín se všemi pokoji, dvůr popl. a jiný dvůr slove Křížanovský tudíž, ves, ves v nově vystavenou Habří, v Košicích c. t. m., Kratosice ves celou, v Chabrovicích, Dlouhé Lhotě, Krtově a Chmelišti c. t. m. s lesy řeč. Lavičky, Habří a Podělky *Jindřichovi mladšímu Hozlaurovi z Hozlau* za 12.950 kop míš. ⁹⁾ a zemřel ještě v zimě potom následující.

Jindřich byl syn Kryštofa z Hozlau, pána na Dobronicích; jmenoval se napřed mladším proti strýci svému Štipoklaskému, později slul starším proti strýci Olešskému. Když otec jeho r. 1618 zemřel, podělil se s bratřími o Dobronicko a dostal za díl Rataje. Přidav se potom ke stavům odbojným a zemřev na Táboře, ani se nedočkal trestu, jenž nad ním vynešen byl r. 1622, tak že dědici jeho odsouzení jsou jedné třetiny statku. Místodržitel Karel z Lichtenšteina prodal r. 1626, 29. dubna skrze kommissaře k tomu nařízené tvrz Branlín *Štěpánovi Draghi* za 10.060 k. 10 gr. míš. ¹⁰⁾ Poněvadž tento dětí neměl, následoval po něm v držení Branlína bratr jeho *Drago Draghi*, císař. nařízený nejvyšší ve vojště, který jej roku 1637 držel. Další dějiny tvrže jsou pro nepatrnost držitelův velmi nechtuté.

1) DZ. 168. M 10. 2) Tamže G 24. 3) DZ. 127. M 30, Beckovský II a. 377. 4) Arch. u sv. Jiljí. 5) Arch. č. III. 475. 6) Rel. tab. I. 585. 7) Arch. č. I. 183. 8) Roku 1446, 13. července připomíná se v dlužném zápise Jana z Hradce Václav z Brandlína (archiv Hradecký). 9) Rel. tab. II. 251.

1) DD. 16 f. 126. arch. č. I 431. 2) DD. 17 f. 194. 3) Arch. Soběslavský. 4) Tamže. 5) A jest svědkem v listu městečka Deštného d. r. 1536, 21. listopadu (arch. městský ve Třeboni). 6) DZ. 43. G 18, 21. 7) Veselý o Choustníku 43. 8) DZ. 59. F 18. 9) DZ. 177. J. 30. Vklad vykonaly Johanka a Eva r. 1603, 12. června (DZ. 131. N 20). 10) DZ. 299. R 15. Viz obsírně v Bílkových konf. na str. 176.